

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 663/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., Nižová 3, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Katarína Almášiová, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 47/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. augusta 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 47/2015 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka okrem iného uviedla, že „podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., so sídlom Niřová 3, 821 08 Bratislava dňa 10. 02. 2015 na Okresný súd Bratislava I., žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam proti žalovanému [REDAKOVANÉ], nar.: [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľka uhradila súdny poplatok za podanie návrhu vo výške 99,50 €.

Vyjadrenie žalovaného k žalobe o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bolo práv. zástupcovi žalobkyne doručené dňa 13. 07. 2015.

Sťažovateľka z dôvodu nečinnosti súdu podala dňa 07. 07. 2016 sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní predsedníčke Okresného súdu Bratislava I. ...

Upovedomenie o spôsobe vybavenia uvedenej sťažnosti bolo sťažovateľke doručené dňa 27. 07. 2016, Spr. 2205/2016, v ktorej predsedníčka Okresného súdu Bratislava I., uviedla, že sťažnosť prešetrila a dospela k záveru, že sťažnosť na prietahy v konaní je dôvodná.“

3. Keďže napriek sťažnosti na prietahy v konaní podanej predsedníčke okresného súdu nebolo napadnuté konanie dosiaľ právoplatne skončené, sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvale bytom: [REDAKOVANÉ], na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I. v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/47/2015 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I. prikazuje vo veci vedenej pod sp. zn. 9 C/47/2015 konať bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 7.000,- €, ktoré je Okresný súd Bratislava I. povinný vyplatiť do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

4. Okrem uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby jej ústavný súd priznal aj úhradu trov konania.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

8. Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne

neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

9. V konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi príslušného súdu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 3 ods. 4 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Takúto sťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd treba využiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

10. Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa.

11. Ústavný súd zo sťažnosti a k nej pripojených príloh zistil, že sťažovateľka podaním zo 7. júla 2016 adresovaným predsedníčke okresného súdu uplatnila sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní.

12. V odpovedi (na sťažnosť) sp. zn. Spr. 2205/2016 z 19. júla 2016 predsedníčka okresného súdu okrem iného uznala existenciu prietáhov v napadnutom konaní v období od 24. júna 2015 do 12. júna 2016, zároveň sa za ne ospravedlnila a súčasne oznámila, že „*nakoľko je toho času vo veci vytýčený termín pojednávania, ďalšie opatrenia som vo veci neprijala*“. Zo sťažnosti a k nej priložených príloh vyplýva, že v čase, keď sťažovateľka sťažnosťou zo 7. júla 2016 adresovanou predsedníčke okresného súdu namietala prietahy v konaní, bol už termín pojednávania 12. júna 2016 okresným súdom nariadený na 29. november 2016. S uvedenou skutočnosťou bola sťažovateľka oboznámená v upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti z 19. júla 2016 predsedníčkou okresného súdu, pričom predmetné upovedomenie, ako sama v sťažnosti uvádza, jej bolo doručené 27. júla 2016. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka teda sťažnosť ústavnému súdu podala v čase, keď mala vedomosť o tom, že okresný súd vo veci už koná, a teda že už došlo k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou a neefektívnou činnosťou okresného súdu.

13. Keďže ani samotná dĺžka doterajšieho napadnutého konania v trvaní 1,5 roka nesignalizuje možnosť porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

14. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci predložila ústavnému súdu novú sťažnosť, a to za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania bol okresný súd nečinný alebo v ňom postupoval neefektívne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. októbra 2016